

tanult be, sokszor jószántából, anélkül, hogy az igazgatóság tudta volna s ha azután arról volt szó, hogy a színházat egy-egy hirtelen beugrással ki kell segítenie: nem volt még egy oly önfeláldozó és készséges tagja az Operának, mint B. Főbb szerepei: *Mignon*, *Nedda* (Bajazók), *Margit* (Faust), *Musette* (Bohémélet), *Bianca* (Makrancos hölgy), *Pamina* (Varázsfuvola), *Micaela*, *Hercegnéasszony*, *Gutrune*, *Miss Ellen* (Lakmé), *Lola* stb. Műsorának sokoldalúsága, szolgálatkészsége folytán érthető veszteséget okozott oly korán — spanyol-nátha következményeként — történt elhunytá az egész magyar művészi világra.

Benkő Gizella, színésznő, sz. 1898. nov. 7-én, *Budapesten*. Színipályára lépett 1919. nov. havában.

Benkő Henrik, zenedei tanár, a m. kir. Operaház karmestere, sz. 1858. márc. 16-án, *Körmenében*, megh. 1918. máj. 12-én, *Zürichben*. Tanulmányait Bécsben végezte, 1882. okt. 1-én a Nemzeti Színháznak lett hegedűse. Innen az Operaházhoz került a színház megnyitásakor, 1887-ben balletkarmagy lett, ugyanakkor a Filharmóniai Társulat titkára és a Nemzeti Zenedében a zeneszerzés tanára. Főképp a nagy történelmi dalműveket és az olasz operákat dirigálta, valamennyit betéve tudta. Mint komponista is dolgozott, írt szimfóniákat, zongora- és hegedűszonátákat, vonósnégyeseket, valamint egy összhangzattant. 25 éves jubileumát 1907. nov. 6-án ülte meg. 1910-ben, java erejében, nyugalomba vonult.

Benkő Ida, színésznő, sz. 1868-ban, *Nagykőrösn*. Színipályára lépett 1887. ápr. 7-én, Bács Károly és Szabadhegyi Aladár egyesített társulatánál.

Benkő Jolán, színésznő, sz. 1848. febr. 2-án, *Marosvásárhelyen*, megh. 1914. ápr. 24-én, *Szentendrén*. Atyja **Benkő Kálmán** (I. o.) színész volt. 1865. márc. 17-én lépett a színipályára. Játszott Szuper Károly székesfehérvári társulatánál, majd elszerződik Dragus Károlyhoz (Nagyszombat), onnan Csaby Imréhez, Hetényi Józsefhez, Latabár Endréhez, azután Szat-

márta megy, ahol Tóth Ede pályatársa volt. Ekkor férjhez ment Lészay Jánoshoz és csak két év után lép fel ismét Erzsébetvárosban, majd elkerül Nagyenyedre, Gyergyószentmiklósrá, azután Sztupa Andor lesz az igazgatója Marosvásárhelyen, Nagyszebenben, Gyulafehérvárott (összesen 10 évig). Innen Miskolcra hívják, Lászy Vilmoshoz, végül meg Pécsre és Nagyváradon volt; 14 évig működött Somogyi Károlynál, hol 1905. ápr. 13-án bucsuzott az »Aszalai uram leányai«-ban (40 évi működés után). Írt több színdarabot, ezeket kéziratban az Orsz. Színészegyesület őrzi. »Színészvér« c. munkája (»A kulisszák mögött« alcímmel) 1904-ben Nagyváradon jelent meg.

Benkő Kálmán, színész, sz. 1824. dec. 11-én, *Csikdelnén*, (Csikm.); megh. 1890. okt. 25-én, *Budapesten*. Szülei nemesek voltak; iskoláit Csíksomlyón, Kolozsvárott és Egerben járta. 1843-ban színésszé lett Gyöngyösön és mint vándorszínész bejárta Magyarországot és Erdély nagy részét. 1848-ban Esztergomban működött, ahol első darabját: »Jelliasich bevonulása Magyarországra« (tsz.: *Könyves Lajos*) adták elő éppen, mikor az osztrák csapat bevonult a városba, mire B. a Dunán át menekült Komáromba, ahol honvéd lett és mint főhadnagy kapitulált. Komáromból egyenesen a Nemzeti Színház kötelékébe lépett, mint kardalos. 1853-ban városi őrnök volt Debrecenben, de 1857-ben ismét visszaszerződötték a Nemzeti Színházhoz, ahol mint színész és könyvtárnok 29 évig működött. Ezután 1880-ban nyugdíjazták. Körülbelül 53 darabot írt, illetve fordított. Nevezetes munkája: »Magyar Színvilág«, 1765—1872. Pest, 1873., mely a színészek teljes névjegyzékét is tartalmazza. Neje: nemes Baráth Alojzia, sz. 1838-ban, megh. 1917. júl. havában, *Budapesten*.

Benkő Károly, (kisbaconi), megyei hivatalnok, sz. 1805. jan. 28-án, *Nagyenyed*-en, megh. 1863. ápr. 11-én, *M. Szentkirályon*. Színművei: »Rátoni, vagy a görögnyi bajnok«, szomorú. 5. felv. »Háztűzlátás«, vj. 3 felv.

Benkőné Litzenmayer Leopoldina, táncosnő. (L.: *Litzenmayer*).